

9. § 225, nr. 3, affattes således:

»3) Sager, der opstår af ansættelsesforhold mellem arbejdsgivere og deres ansatte.«

10. § 225, nr. 4, ophæves.

Nr. 5-13 bliver herefter nr. 4-12.

11. I § 226, stk. 1, nr. 2, ændres »de i § 225, nr. 11 og 12, nævnte sager« til: »de i § 225, nr. 10 og 11, nævnte sager«.

12. I § 227, stk. 1, ændres »de i § 225, nr. 1-3, 5 og 13, nævnte sager« til: »de i § 225, nr. 1-4 og 12 nævnte sager«.

13. I § 227 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Byretten kan efter begæring af en part henvise de i § 225, nr. 3, nævnte sager til behandling ved sø- og handelsretten i København, såfremt:

- 1) fagkundskab til sø- og handelsforhold skønnes at være af betydning for sagens afgørelse, og
- 2) henvisning er begrundet i en eller flere af bestemmelserne i stk. 1, nr. 1-5.«

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 3-4.

14. I § 227, stk. 2, der bliver stk. 3, affattes 1. pkt. således:

»Begæring om henvisning efter stk. 1 og 2 skal så vidt muligt fremsættes i 1. retsmøde eller, såfremt sagen forberedes skriftligt, før skriftvekslingens slutning.«

15. I § 227, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes 2. pkt. således:

»En kendelse, hvorved sagen efter stk. 1 eller stk. 2 henvises til landsret eller sø- og handelsretten, kan ikke indbringes for højere ret.«

16. § 361, stk. 1, affattes således:

»Anmoder en forbruger om, at en sag, der kan indbringes for forbrugerklagenævnet eller for et klage- eller ankenævnet, der er godkendt af forbrugerklagenævnet, må blive behandlet ved det pågældende nævnet, udsætter retten sagen på ubestemt tid og sender den til nævnet. Dette gælder dog ikke, hvis det må anses for åbenbart, at der ikke kan gives forbrugeren medhold i klagen, eller hvis sa-

gen ikke skønnes egnet til behandling ved nævnet.«

17. § 368 affattes således:

»§ 368. Domme, der er afsagt af en byret, kan af partene ankes til den landsret, i hvis kreds byretten ligger.

Stk. 2. Domme, der er afsagt af en landsret som 1. instans og af sø- og handelsretten i København, kan af parterne ankes til højesteret, for så vidt ikke andet er bestemt ved lov.

Stk. 3. Anken kan omfatte afgørelser, der er truffet under sagen, for så vidt ikke andet er bestemt ved lov.

Stk. 4. Bestemmelser om sagsomkostninger og processuelle straffe i domme, som er afsagt af en landsret og af sø- og handelsretten i København, kan kun ankes særskilt til højesteret med tilladelse fra justitsministeren. Bestemmelserne i § 371 finder tilsvarende anvendelse.«

18. § 369, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Bestemmelser i domme, der er afsagt af en byret, om sagsomkostninger og processuelle straffe kan kun indbringes særskilt for landsret ved kære, jfr. § 391, stk. 1.«

19. § 385, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. I ankesager, der behandles af højesteret, påhviler det appellanten at udarbejde og inden en af retten fastsat frist at indsende en ekstrakt af den indankede sags dokumenter til retten til brug for dokumentationen af denne under domsforhandlingen. Rettens præsident kan efter forhandling med Advokatrådet fastsætte almindelige regler om ekstraktens udformning og indsendelse til højesteret.«

20. § 386, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Det samme gælder, hvis appellanten ikke rettidigt har indsendt behørigt udformet ekstrakt til højesteret.«

21. § 387 affattes således:

»§ 387. Retten kan bestemme, at domsforhandlingen eller en del af denne skal foregå skriftligt, hvis:

- 1) parterne er enige herom,